

роожче-то да нѣз изрѣже крака-та и
си изрѣзва пркосты-тѣ.

Б. 14. Иископо родолюбцы пытатъ,
има ли отъ изрѣжы-тѣ възгарски спи-
сатели иѣкои достоеиѣ за наметникъ.

О. 15. Тѣ оговорили нѣз са че и отъ
живи-тѣ нѣма такъвъ достоеиѣ за
награда.

Ч. 16. Умощаваса число-то на въз-
гарски-тѣ учители-мѣнители, списатели,
драскатели, сиратори-пернатори, стихо-
творци-пѣтрословци и ритмичи за колаци.

И. 17. Опрѣли възгарски-тѣ дас-
каин! Оѣга шѣтъ седски-тѣ кметове да
сѣ напаваратъ оѣтѣни даскаин. — Око-
ро шѣтъ и ушѣхъ да видатъ.

С. 18. Даскаинъ дрѣвникъ доде, хѣ-
ли даскаинъ чѣкава. На едно-то глава-
та спѣканата дрѣвѣна не одѣлана.

И. 19. Хамхмленъ вѣрѣхъсѣ, ни-
си да виръ урѣхъсѣ.

И. 20. Оплакватса за възгарски-
тѣ учители чѣкаватъ ученицы, и ко-
ко-то нѣтъ мѣстѣ не стоатъ до вѣне.

Б. 21. Вриѣкипи! гаржа-гаржа въз-
ка просѣкѣиѣ-то у възгари-тѣ.